

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/223/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113210055
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113210055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejštríka v spore žalobcu P. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, zastúpeného spoločnosťou STEHURA & partners, v.o.s. so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080 proti žalovaným 1/ U. M., bytom D. E. D. XXXX, 2/ J. Z., bytom D. P. XXX, 3/ A. Z., bytom D. P. XXX, 4/ K. Z., bytom E., Y. XXX, 5/ Y. Z., 6/ Y. Z., 7/ O. Z., žalovaní 5/ až 7/ ako neznámi vlastníci, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, 8/ U. K., rod. M., bytom L., F. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou so sídlom v Y., D. T. X, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 8C/103/2013-197 zo dňa 02. marca 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej 1/ a 8/ trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania vo výške 135,76 Eur žalovanej v rade 1/ a na zaplatenie náhrady trov konania vo výške 293,34 eur žalovanej v rade 8/.

2) Žalobu zamietol, lebo žalobca nepreukázal právny titul, na základe ktorého by jeho právni predchodcovia mali byť vlastníkami predmetných nehnuteľností priamo na základe právneho úkonu vykonaného do 31.12.1950, ani právny titul, na základe ktorého by boli oprávnenými držiteľmi predmetných nehnuteľností, čo aj v prípade nedodržania jeho formy, v spojení s ktorým by mohli predmetné nehnuteľnosti vydržať. Samotnému žalobcovi bez ohľadu na držbu jeho právnych predchodcov nesvedčí vstup do oprávnenej držby podľa cit. ust. § 130 OZ, lebo pokiaľ týmto právnym titulom nadobudnutia nehnuteľností žalobcom malo byť to, že mu predmetné nehnuteľnosti darovali jeho rodičia ústnym vyhlásením v r. 1985 vykonaným pred ďalšími osobami, bez zápisu vlastníckeho práva rodičov žalobcu do verejného registra, je samotný takto opísaný právny titul nadobudnutia nehnuteľností zjavne neúčinný. Žalobca nepreukázal právny titul, na základe ktorého by jeho rodičia priamo nadobudli predmetné nehnuteľnosti právnym úkonom do 31.12.1951 a nepreukázal ani právny titul, na základe ktorého by jeho rodičia boli oprávnenými držiteľmi predmetných nehnuteľností, čo aj v prípade nedodržania jeho formy, v spojení s ktorým by mohli predmetné nehnuteľnosti vydržať, vykonaný ani v iných obdobiach v minulosti. Súd si je vedomý, že Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. účinný od 01.01.1951 zaviedol inštitút vydržania (§ 115 OZ č. 141/1950), aj keď už nepodporoval slobodné nakladanie s nehnuteľnosťami (zakotvil v § 100 socialistické vlastníctvo, v § 106 súkromné vlastníctvo), ale zostali rešpektované zápisy práv k nehnuteľnostiam podľa pozemkovej knihy (a v ďalších súvislostiach zák. č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách zakotvil družstevné vlastníctvo poľnohospodárskej pôdy). Pritom predmetné nehnuteľnosti príznačne zostali

naďalej zapísané v spoluvlastníctve ďalších osôb včítane právnych predchodcov žalovaných. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 veta prvá OSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol zmeniť rozhodnutie a vyhovieť jeho návrhu, pričom navrhol vypočítať aj ďalších svedkov. Súd neprejednal spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanej v rade 1/ k parcele KNE 433. Tvrdí, že vlastnícke práva nadobudla darovacou zmluvou od rodičov, čo nie je pravda, nakoľko na LV je uvedený právny titul nadobudnutia dedičské konanie D 1786/92-17/12. V rozsudku je nepravdivo uvedené, že nepreukázal právny titul nadobudnutia, na základe ktorého by jeho rodičia mali byť vlastníkami predmetných nehnuteľností. Rodičia nadobudli vlastnícke právo v zmysle kúpnych zmlúv z roku 1937 a 1942, a teda vstúpili do oprávnenej a dobromyseľnej držby. V rozsudku je nesprávne uvedené, že mu predmetné nehnuteľnosti darovali rodičia ústnym vyhlásením v roku 1985, bolo to už v roku 1973, kedy mu darovacou zmluvou darovali dom, hospodárske budovy, zastavané pozemky a záhradu, ktoré tvoria parcelu KNE 432 a KNE 433. Súd nevykonal viaceré ním navrhnuté dôkazy.

4) V odvolaní zo dňa 24.10.2016 uviedol, že súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, ktoré mohli prispieť k riadnemu zisteniu skutkového stavu. Od počiatku navrhoval vykonať ohliadku na mieste samom, kde by sa súd presvedčil, že žalované nehnuteľnosti sú súčasťou dvora. Súd tiež nevykonal dôkaz, a to výsluch starostky obce Lodno, ktorý navrhoval. Nevykonaním navrhnutých dôkazov súd bránil žalobcovi uplatniť právo na súdnu ochranu. Mal za to, že preukázal, akým spôsobom nadobudli jeho rodičia predmetné nehnuteľnosti. Žalobca celý život spolu so svojimi rodičmi užíval žalované nehnuteľnosti s tým, že vždy patrili jeho rodičom. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku.

5) Žalovaná v rade 8/ vo svojom vyjadrení považovala napadnutý rozsudok za správny, s jeho odôvodnením sa plne stotožnila a odvolanie považovala za nedôvodné.

6) Žalovaná v rade 1/ trvala na rozsudku v bode 1, ktorý považovala za spravodlivý.

7) SPF navrhol zastaviť konanie voči Z. D., nakoľko zomrela ešte pred podaním žaloby.

8) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

10) V prejednávanej veci bolo na žalobcovi, ktorý sa domáhal určenia vlastníckeho práva, aby preukázal splnenie podmienok pre vydržanie sporných nehnuteľností, a teda i titul, na základe ktorého vstúpil do držby, lebo iba v takomto prípade by bolo možné konštatovať, že držba je oprávnená, tak ako to má na mysli ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tak ako to správne konštatuje i súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, žalobca túto skutočnosť nepreukázal, a preto i odvolací súd stotožňujúc sa s dôvodmi súdu prvej inštancie dospel k záveru, že táto podmienka splnená v konaní nebola a žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam vydržaním. Pre posúdenie tejto otázky nie je rozhodujúce, či nehnuteľnosti mali byť darované v roku 1985 alebo v roku 1973 právnymi predchodcami žalobcu, lebo, tak ako to opätovne zdôrazňuje súd prvej inštancie, ani zo strany právnych predchodcov nebol preukázaný vstup do držby oprávnene na základe skutočností, ktoré tvrdil v priebehu prvostupňového konania žalobca. Aj v tejto časti sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11) Pokiaľ zástupca SPF navrhol zastaviť konanie voči Z. D., na túto námietku odvolací súd neprihliadol, keďže táto osoba ani nie je stranou v konaní.

12) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaní boli úspešní v odvolacom konaní, mali by aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania, no vzhľadom na nečinnosť niektorých žalovaných priznal súd náhradu trov konania iba v odvolacom konaní aktívnym, a to žalovanej 1/ a žalovanej 8/.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).